

Sygn. akt V **GC 169/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Foksińska

Protokolant: stażysta Piotr Paszelke

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2019 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś.**

przeciwko **Towarzystwu (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 169/19

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś., działająca przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wystąpiła przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 1.863,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż jest uprawniona do odszkodowania w związku z odpowiedzialnością cywilną sprawy szkody, za którego odpowiedzialność w ramach zawartej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ponosi pozwany zakład ubezpieczeń. Do powstania szkody w pojeździe A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) doszło w dniu 7 marca 2018 roku. W wyniku kolizji pojazd uszkodzowanego Z. P. został uszkodzony. Poszkodowany Z. P. zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) klasy niższej niż pojazd uszkodzony, który trwał w okresie od 27 marca 2018 roku do 6 kwietnia 2018 roku, tj. przez 11 dni. Stawka najmu wynosiła 344,40 zł brutto (280 zł netto) za dobę najmu a łączny koszt najmu wyniósł 3.788,40 zł brutto. W dniu 4 lipca pozwany przyznał powódce odszkodowanie w związku z najmem pojazdu zastępczego w wysokości 1.925,05 zł. Uznał stawkę dobową w wysokości 175,00 złotych brutto (142,28 zł netto). (k. 2-5).

W dniu 14 listopada 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu wydał w sprawie o sygn. akt V GNC 3105/18 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 34).

Pozwany, działający przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 38-41). W uzasadnieniu pozwany zakwestionował roszczenie co do wysokości. Podał, że roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ponad wypłaconą powodowi kwotę 1.925,05 złotych jest niezasadne. Pozwany nie kwestionował

okresu najmu pojazdu zastępczego. Odnośnie stawki dziennej najmu pozwany uznał za zasadną dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego w wysokości 175,00 zł brutto (142,28 zł netto) zaproponowaną poszkodowanemu przez przedstawiciela pozwanego w dniu zgłoszenia szkody telefonicznie, co miało miejsce w dniu 8 marca 2018 roku i następnie w korespondencji listownej. W momencie zgłaszania szkody poszkodowany nie najmował pojazdu zastępczego.

W piśmie z dnia 6 marca 2019 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. podtrzymała żądanie pozwu (k. 51-54).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. P. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą "Prywatny Gabinet Ortopedia i Chirurgia Urazowa Z. P."

dowód: informacja z (...) k. 14

W dniu 8 marca 2018 roku miała miejsce kolizja drogowa, w której uszkodzeniu uległ - stanowiący własność (...) GmbH Spółka akcyjna z siedzibą w S. a będący przedmiotem leasingu na rzecz Z. P. - pojazd marki A. (...) o nr rej. (...). W dacie zdarzenia sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

okoliczności bezsporne, ponadto dowód: zgłoszenie szkody - w aktach szkodowych na płycie CD k. 43a

W dniu 8 marca 2018 roku Z. P. zgłosił szkodę Towarzystwu (...) z siedzibą w W., które wszczęło postępowanie likwidacyjne. Podczas zgłoszenia szkody w dniu 8 marca 2018 roku pracownik Towarzystwa (...) z siedzibą w W. w rozmowie telefonicznej poinformował Z. P. o możliwości organizacji wynajmu pojazdu zastępczego wraz z pokryciem jego kosztów przez ubezpieczyciela w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem i że w przypadku najmu pojazdu we własnym zakresie, pozwany pokryje jego koszty tylko do wysokości, jaka wynikałaby z najmu pojazdu zastępczego we wskazanej wypożyczalni współpracującej z pozwanym w wysokości 142,28 złotych netto za dobę. Informację tę ubezpieczyciel powtórzył w piśmie z dnia 8 marca 2018 roku adresowanym do poszkodowanego.

dowody: zgłoszenie szkody, pismo z 8/03/2018 roku - w aktach szkodowych na płycie CD k. 43a

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na wynajmie samochodów osobowych. W dniu 27 marca 2018 roku Z. P. zawarł z (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. umowę najmu (...) nr (...) pojazdu zastępczego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), ustalając stawkę najmu pojazdu na kwotę: 300 złotych netto za dobę – w razie najmu trwającego do 6 dni, 280 złotych netto za dobę – w razie najmu trwającego od 7 do 14 dni i 260 złotych netto za dobę – w razie najmu trwającego powyżej 15 dni. Najem pojazdu zastępczego trwał 11 dni, od dnia 27 marca 2018 roku do dnia 6 kwietnia 2018 roku.

dowody: odpis z KRS k. 18-21, umowa najmu k. 11-13, protokół zdawczo-odbiorczy k. 15, informacja z (...) k. 20.

W dniu 27 marca 2018 roku Z. P. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. umowę cesji wierzytelności obejmującej zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś..

dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 16, pełnomocnictwo k. 17, odpis z KRS k. 18-21

Z. P. wykorzystywał pojazd V. (...) o nr rej. (...) do codziennego użytku. Dojeżdżał nim do pracy i wykonywał codzienne obowiązki. Jednocześnie nie przysługiwało mu prawo najmu pojazdu zastępczego z innego tytułu.

dowód: zeznania świadka k. 80-81

W dniu 6 kwietnia 2018 roku Z. P. podpisał oświadczenie, że najem pojazdu zastępczego na podstawie umowy (...) nr 101 z dnia 27 marca 2018 roku trwał od dnia 27 marca 2018 roku do 6 kwietnia 2018 roku, czyli 11 dni a wysokość

czynszu z tego tytułu wyniosła 3.788,40 złotych oraz że wierzytelność - roszczenie o odszkodowanie od ubezpieczyciela OC sprawcy szkody - była przedmiotem umowy cesji wierzytelności z dnia 27 marca 2018 roku.

dowód: oświadczenie k. 22

W dniu 16 kwietnia 2018 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. wystawiła na rzecz Z. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą "Prywatny Gabinet Ortopedia i Chirurgia Urazowa Z. P." fakturę VAT numer (...) na kwotę 3.788,40 złotych brutto z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 11 dni według stawki w kwocie 344,40 złotych brutto za dobę. Towarzystwo (...) odebrało ją w dniu 23 kwietnia 2018 roku.

dowód: faktura VAT numer (...) z potwierdzeniem odbioru k. 23-24

Pismem z dnia 8 czerwca 2018 roku (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. wezwała Towarzystwo (...) z siedzibą w W. do zapłaty kwoty wskazanej w fakturze VAT nr (...).

dowód: wezwanie do zapłaty k. 31

W piśmie z dnia 4 lipca 2018 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. przyznała tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 1.925,05 złotych. Na kwotę tę składało się 11 dni najmu wedle stawki w wysokości 142,28 złotych netto i podatek VAT (175,00 zł brutto).

okoliczności bezsporne, ponadto dowód: pismo pozwanego k. 25-26

Towarzystwo (...) siedzibą w W. wypłaciła (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. odszkodowanie w kwocie 1.925,05 złotych brutto obejmującą uznany za zasadny okres 11 dni najmu pojazdu według stawki w kwocie 142,28 złotych netto.

bezporne

Uszkodzony pojazd marki A. (...) należał do pojazdów klasy I a wynajęty pojazd marki V. (...) należał do pojazdów klasy D.

bezporne

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów zaoferowanych przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. P.. Jego relacja była jasna i precyzyjna. Świadek zgodnie z oświadczeniem złożonym w toku postępowania likwidacyjnego wskazał na okoliczności zdarzenia z dnia 8 marca 2018 roku oraz najmu pojazdu zastępczego. Sąd uwzględnił ponadto oświadczenia stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Odnośnie cenników najmu pojazdów załączonych przez powódkę, to Sąd odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranych przez powódkę podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powódka przedstawiła jedynie cenniki stanowiące poparcie jej twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem pojazdów zastępczych stosowanych przez inne podmioty w okresie likwidacji szkody, tj. w marcu i kwietniu 2018 roku. Sąd uwzględnił pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody na płycie CD, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego jest art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. i art. 363 k.c. oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 473).

W myśl art. 805 § 1 k.c. ubezpieczyciel przez umowę ubezpieczenia zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Jak stanowi natomiast art. 34 ust. 1 wspomnianej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z art. 436 § 2 kc, w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności za szkodę powstałą w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem w dniu 8 marca 2018 roku. Wyplacił powódce kwotę 1.925,05 zł w toku postępowania likwidacyjnego tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Nie była sporna między stronami legitymacja powoda do dochodzenia odszkodowania. Pozwany nie kwestionował także długości okresu najmu, kwestionował natomiast wysokość dobowej stawki najmu, za którą ponosi odpowiedzialność.

Powódka swoją legitymację do działania w niniejszym procesie wywodziła z umowy cesji zawartej ze Z. P. – leasingobiorcą uszkodzonego pojazdu. Powódka przedłożyła umowę z dnia 27 marca 2018 roku o cesję wierzytelności tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Umowa cesji jest ważna i skuteczna. Została podpisana przez pełnomocnika powódki i poszkodowanego. Nadto zawiera ona wszystkie niezbędne elementy, jakie tego typu umowa zawierać powinna. Umową cesji wierzytelności, powódka nabyła od leasingobiorcy przedmiotowego pojazdu wierzytelność w takiej postaci i kwocie, która przysługiwałaby poszkodowanemu leasingobiorcy pojazdu.

Do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu ubezpieczeniowym przy ubezpieczeniu komunikacyjnym odpowiedzialności cywilnej konieczne jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego, które odnoszą się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Kwestia wysokości kosztów najmu pojazdu zastępczego była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. W uzasadnieniu uchwały z dnia 17 listopada 2011 roku, sygn. akt III CZP 5/11, Sąd Najwyższy stwierdził, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów. Podkreślono przy tym, iż poszkodowanemu należy się zwrot wszelkich celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków poniesionych w celu przywrócenia stanu poprzedniego, w tym zrekompensowania uszczerbku majątkowego polegającego na niemożliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu. Do tych celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków związanych z likwidacją skutków szkody Sąd Najwyższy zaliczył konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu (tzw. uzasadniony okres najmu). Długość okresu uzasadnionego najmu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela, a dobowy stawka najmu pojazdu zastępczego nie może przekraczać cen występujących na rynku lokalnym w miejscu, w którym użytkowany był uszkodzony pojazd. W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17) Sąd

Najwyższy stwierdził, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Z uzasadnienia uchwały wynika jednoznacznie, że Sąd Najwyższy dostrzegał od początku potrzebę utrzymania ochrony interesów poszkodowanego w rozsądnych granicach. Kierując się sformułowanymi wskazówkami w poprzedniej uchwale, stwierdził, że nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione”. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Z uwagi na ciążący na ubezpieczycielu obowiązek szczególnej, podwyższonej staranności nie można też przypisać decydującego znaczenia czynnikowi w postaci szczególnego zaufania, jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem - w praktyce zwykle telefonicznego - nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczoneму). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana.

Zgodnie z uzasadnieniem uchwały za istotne przy najmie pojazdu zastępczego należy uznać: równorzędność pojazdu zastępczego (pod względem klasy i stanu pojazdu) oraz czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego, obowiązek wpłaty kaucji. Za nieistotne należy uznać zaś: koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela, prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, szczególne zaufanie jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Sąd Najwyższy wskazał nadto, iż w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczoneму). Tym samym obowiązek ten ciąży na poszkodowanym nawet, gdyby ubezpieczyciel sam nie przejawiał inicjatywy w tym zakresie.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego Z. P. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 8 marca 2018 roku. W ocenie Sądu wydatki pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałą kolizją. Jest oczywistym, że gdyby do kolizji nie doszło, nie powstałyby koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

W okolicznościach sprawy niniejszej Sąd uznał, że wynajęcie samochodu zastępczego przez poszkodowanego było uzasadnione i celowe. W dobie powszechnej motoryzacji, samochód nie jest dobrem luksusowym, a korzystanie z tej formy transportu nie może być traktowane jako zbytek. Poszkodowany ma prawo dysponować sprawnym pojazdem niezależnie od tego, czy jego własny pojazd wykorzystywany był do prowadzenia działalności gospodarczej, czy też poszkodowany użytkowa go do zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb życiowych. Fakt, że poszkodowany była w dniu 8 marca 2018 roku leasingobiorcą pojazdu potwierdza, że jest on jemu potrzebny. Okoliczności te nie wymagają przeprowadzenia żadnego szczególnego postępowania dowodowego. Oczywistym jest bowiem, że posiadacz pojazdu samochodowego wykorzystuje go do codziennego użytku. Sam fakt wykorzystywania pojazdu do codziennych czynności życiowych, w aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej, uzasadnia korzystanie przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego. Niezależnie od intensywności tego użytkowania własny pojazd ułatwia codzienne funkcjonowanie, podnosi komfort życia, pozwala na oszczędność czasu.

Jednocześnie poszkodowany nie była właścicielką czy posiadaczem innego sprawnego pojazdu, który mógłby wykorzystywać bezpośrednio po zdarzeniu z dnia 8 marca 2018 roku, dlatego też wynajął pojazd zastępczy, który niezbędny był jemu w codziennym życiu.

Jak ustalił Sąd na podstawie przeprowadzonych dowodów, poszkodowany Z. P. w dniu 8 marca 2018 roku został telefonicznie poinformowany, że istnieje możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego w jednej z wypożyczalni współpracujących z ubezpieczycielem, jak również poinformowano go, że stawki najmu podlegać będą weryfikacji do kwoty 142,28 złotych netto za dobę.

W niniejszej sprawie kwestią sporną było czy wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, a jeśli tak, to czy były one celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W realiach niniejszej sprawy poszkodowany w żaden sposób nie rozważał skorzystania z oferty ubezpieczyciela, nie znając nawet jej warunków dotyczących ewentualnej kaucji czy limitu kilometrów. Z uwagi na ciężącym na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) zobowiązany jest do zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować mu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu, a nadto czy istotne warunki tego najmu odpowiadają jego celowym i ekonomicznie uzasadnionym interesom. Poszkodowany nie przejawiał takiej inicjatywy w żaden sposób. Poszkodowany Z. P. nie był zainteresowany szczegółami i warunkami najmu pojazdu zastępczego organizowanego przy udziale ubezpieczyciela.

W sytuacji, w której poszkodowany zdecydowanie nie działała pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, nic nie stało na przeszkodzie, w ocenie Sądu, choćby próbie zainteresowania się ofertą wypożyczalni wskazanych przez pozwanego i ewentualnym ustaleniem zasad najmu. Poszkodowany jednakże zaniechał współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te mu nie odpowiadały, poszkodowany mógłby w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Oczywiście możliwa jest sytuacja, że nie mógłby on skorzystać z najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, bo np. zawarł już wcześniej (przed informacją od ubezpieczyciela) umowę najmu pojazdu zastępczego z innym podmiotem (nawet za wyższy czynsz niż oferowany przez ubezpieczyciela), której bezkosztowo nie mógł rozwiązać bądź proponowany pojazd nie spełniałby jakichś kryteriów istotnych dla poszkodowanego z uwagi na jego szczególne potrzeby, przy czym takie okoliczności w sprawie nie zaistniały. Poszkodowany, po otrzymaniu informacji od ubezpieczyciela, nie podjął żadnych działań, a zatem nieskorzystanie z oferty ubezpieczyciela nie znajduje żadnego uzasadnienia.

W tej sytuacji zdaniem Sądu uznać należy, że zachowanie poszkodowanego Z. P. nie było prawidłowe i przyczyniło się do zwiększenia rozmiarów szkody. W myśl art. 362 k.c. jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub

zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza stopnia winy. W sytuacji, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a wynajął pojazd za kwotę wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody.

W tej sytuacji roszczenie powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym Z. P. w zakresie przekraczającym koszty najmu pojazdu zastępczego uznane przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie. Sam najem pojazdu zastępczego pozostawał przy tym oczywiście w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu poszkodowanego, jednakże poszkodowany swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiejkolwiek inicjatywy w celu sprawdzenia warunków najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, przyczynił się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego (11 dni) oraz stawki w kwocie 175,00 zł brutto (142,28 złotych netto), czyli łącznie kwoty 1.925,05 złotych.

Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 1.925,05 złotych, a zatem żądanie powoda z tego tytułu było zasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stosownie do § 1 powołanego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Skoro oddalono powództwo w całości, za stronę przegrywającą proces uznać należało powoda. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego złożyła się kwota: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900,00 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r., poz. 265 ze zm.). Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w pkt II wyroku

ZARZĄDZENIE

1/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda;

2/ przedłożyć z wpływem lub za 20 dni, dołączając zpo.

T., 5/08/2019 roku